

νά στηρίζουμε σ'αυτό κριτική ἀνάλυση καταληπτή ἀπ' ὅλους. Αὐτὸ θὰ γίνη ὅταν — σὲ λίγο καιρὸ πιστεύομεν — δημοσιευθῇ καὶ ἡ ἐλληνικὴ τοῦ μετάρραση, ποὺ μᾶς προέτρεψε καὶ μᾶς ἔδωσε μεγάλη ἐνθάρρυνση νὰ κάμουμε ὁ περίφημος τοῦ συγγραφεύς.

Ἀπὸ τὰς « Δύο καρδίας », τοῦ συγγραφέως τῆς *Εβραίας* δὲν μπορούσε κανεὶς νὰ ζητήσῃ περισσότερον ἀφ' ὅ,τι εἶταν δυνατὸ νὰ δώσῃ ἡ τηλεγραφικὴ γρηγοράδα τῆς συνθέσεως καὶ ἐκδόσεώς του.

Διὰ δύο δὲ τρία ἄλλα βιβλία, σὰν τὸν « Ὑπουργὸς » τοῦ Βώκου, τὴν « Ἀθήνα μας » τοῦ Σπανδωνῆ δὲ μπορούμε νὰ κάμουμε λόγο γιατί δὲν τα εἶδαμ' ἀκόμη ἐδῶ.

*
**

Καὶ τὸ θέατρό μας ἔχει τὸ γεγονὸς του. Ἑπτὰ θεάτρα — μ' ὅλη τὴν κρίση τὴν οἰκονομικὴν — δὲν ἔρταναν νὰ χορτάσουν τοὺς Ἀθηναίους ὅταν, ὥστερ' ἀπὸ τὸ καμίνισμα τῆς θερινῆς μέρας ἐχύνονταν στοὺς πλατεῖς καὶ ὁραίους δρόμους των, διψασμένοι ἀπὸ ὁροσιά καὶ διάχυση· πρώτη χρονιά εἶταν τόσο πλούσια ἡ θεατρικὴ συγκομιδὴ, σὲ κωμειδύλλια πρὸ πάντων. Ἀλλὰ καὶ τί ναυάγια! μάλιστα ἀφοῦ στὸ τέλος ἐφάνηκε στὴ σκηνή, μὲ τραγωδία, ὁ κόθορνος τοῦ Βερναρδάκη· ἡ Φαύστα ἐστάθη ἀληθινὸς θρίαμβος τοῦ μεγαλύτερου ἀπὸ τοὺς φιλολόγους μας τῆς περασμένης γενεᾶς καὶ τοῦ καλύτερου δασκάλου τῆς παρούσης. Ἄν καὶ ὁ πολὺς θόρυβος ποὺ ἐσήκωσε γύρω της ἐσκίτισε πολλὰς κρίσεις ποὺ τίς περιμέναμε ἀμεροληπτότερες· ἄς μὴ ξεχνοῦμεν ὅμως πῶς τὸ ὄραμα εἶναι τὸ τελευταῖον καὶ ὑψηλότερον εἶδος τῆς φιλολογίας καὶ καθὼς ἀκόμη πολὺν καιρὸ θὰ περιμένουμε τὴν ἀληθινὴν τοῦ ἀποκάλυψη, ἔτσι πρέπει νὰ θεωροῦμεν ἀριστούργημα ὅ,τι κατορθώνει νὰ βγῇ ὀλίγο ἔξω ἀπὸ τὸ μέτρο.

*
**

Ἡ φιλολογία μας, κινεῖται, ζῇ, παίρνει ἐπάνω της μ' ὅλη τὴ ψυχρὴ ἀδιαφορία τῶν πολλῶν· ἴσως καὶ μὲ αὐτὴ συμβαίνει ὅ,τι καὶ μὲ τὸν παγωμένο ὁ καλύτερος τρόπος νὰ συνέρθῃ εἶναι ἂν τὸν κυλήσουν μὲς 'στὰ χιόνια.

Ι. Ν. ΓΡΥΠΙΑΡΗΣ

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ.

*"Ἦδη τὸ μεσονύκτιον παρῆλθε καὶ ὁ Ἀπόλλων
τοὺς βαθυχαίτας ἵππους του σ' τὸ ἄρμα του καλεῖ·
Μετ' οὐ πολὺν θ' ἀναφανῇ σ' τοῦ οὐρανοῦ τὸν θόλον,
"Ὅστις φαιδρῶς θὰ ἐνδυσθῇ πυριφλεγρὶ στολῇ.*

*Αἱ Μοῦσαι τότε ἄδουσαι ἀπὸ τὸν Ἑλικῶνα
Ἀρθοστεφεῖς θὰ ἔλθωσι νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν...
Φιλτάτη, ἃς συμβάλωμεν εἰς ταύτην τὴν εἰκόνα!
Ναί, ἄφες τὰς καρδίας μας γλυκὰ νὰ συμπτυχθοῦν.*

Danichy